

[Boligministeren.]

Forslaget tager sigte på en forbedring af den gældende boligsikringsordning dels generelt med virkning for samtlige boligsikringsmodtagere, dels specielt for boligtagere i det nyere og dyre nybyggeri.

Baggrunden for lovforslaget er de senere års økonomiske udvikling, der i et vist omfang har ændret de forudsætninger, der lå til grund for vedtagelsen af boligsikringsordningen i 1967. De senere års nominelle lønstigninger har for boligsikringsmodtagerne betydet en nedsættelse af boligsikringsydelse, uanset at indkomststigningerne ikke dækker over en modsvarende forøgelse af købekraften og dermed af evnen til at betale højere leje. I det omfang der samtidig er sket ekstraordinær forhøjelse af huslejeniveauet, hvilket først og fremmest har været tilfældet i nybyggeriet, men også i det eksisterende byggeri, f. eks. i forbindelse med genudlejning og modernisering, kan denne udvikling medføre, at den enkelte boligtager får en større huslejebyrde end forudsat ved boligsikringsordningens gennemførelse i 1967. Omvendt vil huslejebyrden naturligvis kun blive påvirket i mindre omfang i de tilfælde, hvor der kun er sket mindre væsentlige husleje-forhøjelser; og hvis huslejen er fastholdt på det niveau, som var forudsat i 1967, vil huslejebyrden i princippet være uændret.

Socialdemokratiet fremsatte i november 1970 i Folketinget et forslag om regulering af boligsikringsydelse på basis af den stedfundne økonomiske udvikling siden boligsikringsordningens gennemførelse. Dette forslag tog sigte på en generel forhøjelse af boligsikringsydelse både i det eksisterende byggeri og i nybyggeriet. Efter fremsættelsen af dette forslag er der imidlertid konstateret en meget alvorlig situation for nybyggeriet derved, at en ikke ringe del af de nyopførte boliger ikke kan udlejes. Huslejen i dette byggeri har nået en sådan størrelse, at boligsøgende med almindelige indtægter ikke har økonomisk mulighed for at overtage disse lejligheder, idet boligsikrin-

gen efter de gældende regler ikke er tilstrækkelig til at opfange de store huslejestigninger i dette byggeri.

På denne baggrund har regeringen fundet det ønskeligt at udforme forbedrede boligsikringsregler med specielt sigte på de boligtagere, der er henvist til at søge bolig i nybyggeriet, hvad enten det drejer sig om det almennyttige eller det private udlejningsbyggeri. Det foreliggende forslag må således ses i sammenhæng med de tidligere forelagte lovforslag om en forbedret rentesikringsordning og om ydelse af midlertidige driftslån til det almennyttige byggeri.

Jeg vil dog gerne understrege, at det foreliggende forslag indebærer forbedringer ikke blot for boligtagere i nybyggeriet, men også for beboere i det eksisterende byggeri.

Jeg skal kort omtale de principielle ændringer i den gældende boligsikringsordning, som forslaget tager sigte på, idet jeg i øvrigt skal henviser til de udførlige almindelige bemærkninger til forslaget.

Der foreslås gennemført en ændring af det indkomstgrundlag, der anvendes ved beregning af boligsikring. Boligsikringen beregnes efter den gældende ordning på grundlag af den skønnede indkomst, således som denne fremgår af forskudsopgørelsen til skatteansættelse, dog således at kommunerne efterfølgende kan foretage regulering af de udbetalte boligsikringsydelse, hvis der konstateres væsentlige afvigelser mellem den skønnede og den faktiske indkomst. Det må imidlertid erkendes, at dette indkomstgrundlag har været behæftet med en del ulemper, som navnlig har vist sig ved, at den faktiske indkomst i vidt omfang har været væsentlig højere end den skønnede indkomst, og kommunerne har derfor i et stort antal tilfælde måttet stille krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligsikring. Sådanne krav vil naturligt rejse store problemer for de pågældende boligsikringsmodtagere, og her til kommer, at denne efterfølgende regulering er en ret stor belastning for den kommunale administration.

Afskaffelsen af forskudsskemaerne som